

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1296/2018
05.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела незаконит риболов из члана 277. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Весне Лончаревић и Драгољуба Лончаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К-569/17 од 18.06.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 202/18 од 17.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Весне Лончаревић и Драгољуба Лончаревића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици К-569/17 од 18.06.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 202/18 од 17.09.2018. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К-569/17 од 18.06.2018. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела незаконит риболов из члана 277. став 2. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року провере од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да оштећеној СРП „ББ“ на име имовинскоправног захтева плати износ од 40.000,00 динара у року од 3 месеца од правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да на име судског паушала плати 5.000,00 динара у року од 3 месеца од правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 202/18 од 17.09.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА-адвоката Драгољуба Лончаревића и потврђена је пресуда Основног суда у Сремској Митровици К-569/17 од 18.06.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адвокати Весна Лончаревић и Драгољуб Лончаревић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 11) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд сходно члану 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначи у целини правноснажне пресуде Основног суда у Сремској Митровици К-569/17 од 18.06.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 202/18 од 17.09.2018. године тако што ће на основу члана 423. ЗКП окривљеног ослободити од оптужбе или да сходно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине у целини наведене пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, браниоци окривљеног АА у поднетом захтеву истичу да је правноснажном пресудом прекорачена оптужба, обзиром да је у конкретном случају повређен објективни идентитет оптужбе и пресуде, јер је оптужним актом јавног тужиоца окривљеном стављено на терет да је критичном приликом користећи четири „вршке“ - замке ухватио 5 барских корњача, док је у чињеничном опису кривичног дела утврђеног у изреци пресуде наведено да је окривљени користио три „вршке“ - замке у којима је ухватио 4 барске корњаче.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе, садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и

пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

По налажењу Врховног касационог суда, наведеном изменом чињеничног описа кривичног дела из оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици КТ-399/17 од 08.12.2017. године, суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА. Наиме, првостепени суд је у пресуди овом изменом (у погледу броја барских корњача и „вршки“ - замки) само ускладио чињенични опис кривичног дела са чињеничним стањем утврђеним на главном претресу, крећући се при томе у оквиру оптужног акта јавног тужиоца, при чему наведена измена није извршена на штету окривљеног, јер су битна обележја бића кривичног дела иста и у оптужном акту јавног тужиоца и у изреци пресуде, односно постоји истоветност чињеничног описа радње извршења, као и начина и средства извршења предметног кривичног дела (окривљени није оглашен кривим за већу „криминалну количину“). Дакле, како је чињенични опис у изреци пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја кривичног дела незаконит риболов из члана 277. став 2. КЗ, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, браниоци окривљеног у осталом делу захтева указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што суштински ову повреду закона образлажу тако што оспоравају и полемишу са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указују на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова везано за постојање субјективног обележја бића кривичног дела - директног умишљаја у односу на лов барских корњача, а чији лов је по погрешном ставу бранилаца радња извршења предметног кривичног дела, а не лов рибе, истицањем да како из изведених доказа недвосмислено произилази да окривљени критичном приликом није ловио барске корњаче, већ рибу, то га је требало ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да браниоци окривљеног у осталом делу захтева, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означавају повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 1. ЗКП), док суштински указују на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовим браниоцима због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев бранилаца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, браниоци окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводе и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, истицањем да је изрека првостепене пресуде неразумљива, јер је у чињеничном опису кривичног дела утврђеном у изреци пресуде нејасно да ли је окривљени критичном приликом ловио рибу или барске корњаче које су строго заштићена врста веће биолошке вредности. Међутим, како наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовим браниоцима, то је и у овом делу захтев бранилаца окривљеног оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Весне Лончаревић и Драгољуба Лончаревића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић